

Guds ledning

Tre bekanta saker har kommit att betyda mycket för mig personligen: trosbekännelsen, buden och bönen Fader vår. De har betydelse för allt i livet. Därför ska vi se vad de har att säga om ett så viktigt ämne som Guds ledning.

Jag vill börja med trosbekännelsen och dess tre trosartiklar om det Gud gör som skapare, i frälsningen och i sitt helgande arbete i oss. Trosbekännelsen som helhet visar att Gud verkar både "horisontellt" och "vertikalt". Horisontellt: vi är ständigt föremål för hans skapelse, han uppehåller oss och livet här på jorden. Vertikalt: Gud har agerat och griper in i konkreta tider, som exempelvis i jul-, påsk- och pingsthändelserna. Det här gäller också våra personliga liv. Guds ledning finns både på ett allmänt, horisontellt plan och den kan vara mycket konkret, vertikal vid vissa tillfällen i livet. När vi inser det så håller de oss borta från två farliga diken: att panikartat söka Guds ledning för allt i livet eller att inte alls söka Guds ledning utan tänka att allt blir väl ändå som det ska.

Vi behöver alltså inte söka Guds ledning i självklara saker som om vi ha kläder på oss eller inte, äta eller inte. När vi söker studieinriktning så frågar vi oss vilka gåvor vi har. När vi söker en livspartner och ber därom så är det naturligt att söka en person som har samma livsinriktning som vi själva. När de första kristna började sprida budskapet om Guds rike sökte de sig dit där människorna fanns, till städerna. De började inte i öknen! Vi behöver inte göra oss dummare än vi är! Psalmisten säger visserligen att vi inte ska förtrösta på vårt förstånd utan på Herren, men det betyder inte att vi inte får och ska använda det!

Till Guds allmänna, horisontella ledning hör också de tio buden. En blyxtförälskelse är inte Guds ledning att lämna sin partner och de fem barnen där hemma. Sjätte budet ger klar vägledning. När man ska fylla i skattedeklarationen behöver man inte fråga sig om man ska ange alla inkomster eller inte. Bibeln med buden, det dubbla kärleksbudet och den gyllene regeln i spetsen är rättesnöre och Guds ledning för mycket i livet.

Vad har den andra trosartikeln att säga om Guds ledning? Den befriar oss från ödestrons ansvarslöshet att tänka att allt blir väl ändå som det ska, allt har väl en mening. Vi behöver inte krampaktigt försöka hitta en Guds mening och ledning i allt, också i olyckor, sjukdom och död. Tillvaron har gått sönder och det var ju därför Fadern sände Jesus att rädda, hela och återupprätta livet. Vi lär oss i bönen Fader vår att be om Guds vilja på jorden eftersom den inte alltid sker här. En annan sak är att när vi överlämnar det svåra i hans hand kan Gud vända det onda till det goda, så att det blir något gott också av det som i sig inte är en mening.

Andra trosartikeln visar oss också att när vi tar vara på Jesus uppmaning att först söka hans rike så ger sig mycket naturligt av sig själv. När vi lever i bön, inför en öppen Bibel och söker oss till nattvardsgemenskap så formas vi mer och mer av det som Gud vill och går in i de gärningar som han har förberett åt oss. Och när vi ibland undrar vad vi ska göra i en speciell situation så söker vi vägledning ur frågan: Vad skulle Jesus göra?

Andra trosartikeln ger oss också det befriande budskapet att det finns nya möjligheter när vi gått bort från Guds ledning och vilja. "Vi gick alla vilse såsom får, men allas vår missgärning var lagd på honom (Jesus)."

Den tredje trosartikeln hjälper oss att se att vi inte är ensamvargar. Vi behöver den kristna gemenskapen. Det kan konkret innebära att tala med och rådfråga andra när man står inför viktiga beslut. Vi ber om andras allmänna och konkreta förbön eftersom vi lever av löftet att Gud leder där vi går bedjande fram. Den vertikala sidan av Guds ledning kan här bli aktuell. Jag ger några exempel ur Apostlagärningarna. Petrus förstod att evangeliet skulle förkunnas också till icke-judar efter att han själv och Kornelius fått Guds tilltal i syner. (Apg 10). Ett profetiskt budskap ledde till den första "Gemensamt ansvar insamlingen". Man tog profeten Agabos budskap om en kommande hungersnöd på allvar och började därför samla in pengar till nödlidande i Jerusalem. (Apg 11:28) Paulus första missionsresa var en följd av att man under en gudstjänst i fasta och bön fick klart för sig att Paulus

och Silas skulle sändas iväg. (Apg 13:2,4) Paulus kom sedan över till Europa när han i en syn ser en makedonisk man be om hjälp och så vidare. (Apg 16:9)

Guds vertikala, konkreta ledning kan alltså ske på många olika sätt: bibelord som blir aktuella, drömmar, syner, Andens tilltal av andra eller Guds tankar i vår egen tanke- och känslvärld. Men den kan också ske genom att vissa dörrar stängs och andra öppnas som för Paulus. (Apg 16:6) Också Guds vertikala ledning håller oss bort från två farliga diken: att inte alls räkna med att Gud kan vara konkret i sin ledning eller att räkna med att det alltid ska vara så. Israels barn fick Guds ledning att inta staden Jeriko genom att lovsjunga Gud och gå sju gånger runt staden. Men Skriften berättar bara om att man erövrade en stad med den metoden! Israeliterna undgick frestelsen av att göra en modell av Guds ledning. Det berättas bara två gånger om att Jesus gick på vattnet, annars använde han nog vägar och stigar!

Men hur ska man veta om något är från Gud eller inte? Min personliga erfarenhet är att den vertikala ledningen ofta är bekräftande. Ett Andens tilltal i någon form bekräftar något man tidigare känt eller varit inne på. Jag tror att tre saker är bra att komma ihåg. Det är bra att ha två sjömärken, Guds ledning kännetecknas av man har frid med saken gäller alltjämt och Guds horisontella, allmänna och vertikala, konkreta ledningen går hand i hand. Bibeln står inte i motsats till den speciella ledning vi kan få i konkreta situationer. När det radikala nya hade skett att hedningar också kom till tro utan omskärelse som en följd av Petrus och Kornelius syner, så bekräftar urkyrkan det som skett med ord ur Skriften. (Apg 15:14–18)

Herrens bön då? Ja, den utgör bönelivets ryggrad och dess fem böneämnen kan tillämpas på allt i livet och kan bes i alla livets situationer. En bön om ledning utifrån bönen Fader vår kan bli så här:

Tack gode Gud, käre himmelske Fader, att du är min herde.
Hjälp mig att ha dig som det allra heligaste i mitt liv.

Tack för ditt rike med Andens oerhörda resurser i en söndrig tillvaro.
Hjälp mig att leva i din vilja så jag går in i de saker du förberett för mig.

Tack för att du ser mina konkreta behov av ledning just nu.
Hjälp mig att se den och handla efter den.

Tack för att du för mig tillbaka till dig när jag gått vilse.
Hjälp mig att förlåta så att mitt synfält inte är skadat.

Tack för att du i Jesus segrat mot allt ont.
Skydda mig från egna felaktiga ambitioner, från världens och den ondes frestelser.

I Jesus namn ber jag,
han som öppnat ditt rike, har seger över det onda och är full av din härlighets möjligheter med nåd och sanning.